

ницата до самиятъ тронъ, — сичкото това са прави отъ кабадайджкъ; — а другиятъ слуга остава да развожда коньтъ. Когато са свърши черковната служба, то дѣдо Либенъ са вжрща дома си, поѣде малко, пине си ракийка и кавенце, и послѣ подаде на унуките си по десетъ парици, да си купатъ мѣвички. Послѣ това дѣдо Либенъ са качва пакъ на коньтъ и отива на воденицата, за да види има ли много вода, има ли работа, и още, да почерпи воденчарьтъ си съ ракийка; но дорде дойде до воденицата, то въ калаеното черече не остава ни капка. Сичката тая траго-комедия става така. Когато дѣдо Либенъ отива камъ воденицата, то той си мисли така: „Ехъ, какъ ли ще да са зарадва Ненчо, когато му донеса отъ Стрѣлешката ракийка?“ Ала мене ми са чини, че моята бабичка му е налѣла много; а ако е тжй, то той може да пине малко повечко, да са понапие, и послѣ да за-